

عنوان مقاله:

معماری و توسعه پایدار و رابطه آن با انسان محیط و طبیعت

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرضیه هیرمندی نیاسر - کارشناس ارشد معماری دانشگاه پیام نور واحد هرمزگان

حمیدرضا عامری سیاهویی - دانشیار دانشگاه پیام نور واحد هرمزگان

خلاصه مقاله:

حیات منحصر در محیط پایدار و اقلیم مناسب توسعه و رشد می یابد عوامل محیطی را انسان شناخته و بدون رابطه صحیح با محیط زیست امکان تکامل کالبدی و کیفی نمی تواند وجود داشته باشد زندگی انسان تنیده شده است به محیطی که برآورده کننده نیازهایش می باشد گویی این معادله یکطرفه تاپایان جهان ادامه خواهد داشت غافل از آن که سرانجام نامتوازن بودن این دوکفه بشر را با دنیای ی ویرانگر روبرو خواهد ساخت که خود با دست خویش ساخته است معماری این هنرسلگین پاتنها زمانی میتواند نقش خود را در این عصرکنونی بصورت پررنگ حفظ کند که گسست خود با محیط را به فراموسی سپرده و دست دردست محیط اطرافش باردیگر قدعلم کندیترین طراحی معماری طرحی است که بتواند نیازهای اجتماعی اقتصادی تکنولوژیکی زیبایی شناختی و زیست محیطی را توامان فراهم آورده و درنتیجه آن سنتزی از همه عوامل دخیل در آن باشد وتوسعه ی پایدار را نوید دهد بقای پایدارانسان و محیط انسانی وابسته به حفظ و تداوم تعادل جهان زیستی است و به تبع آن پذیرش نقش و مسئولیت اخلاقی سرپرستی انسان بر منابع بوم شناختی کنشی آگاهانه و هوشمندانه را درتنظیم رابطه محیط پیرامونی و محیط طبیعی می طلبد رویکرد معماری پایداربراین بنا قرارداد که نسبت به پیامدهای مخرب فعالیت های انسان بر محیط زیست پاسخگو باشد این امربدین معناست که برنامه توسعه توری تنظیم شود که حداقل آسیب زیست محیطی را دنبال داشته باشد

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری پایدار، طراحی پایدار، تحولات پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/304835>

